

DEBRECZENI HIRLAP

Hírlapdíj: Egész évre 10 ft., félévre 6 ft., negyedévre 3 ft. 50 kr. egy óra 1 ft.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s lapfeladónos.

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. GÁLL-ház. (emelet).

Kiadványai: Nagy-Várud-utca 2087. sz. GÁLL-ház (földszint).

Hirdetéseik a legmérszelebbebb árszámítás mellett vételnek fe

Egyes szám 4 kr.

Közigazgatásunk államosítása.

Debreczen, január 29

A belügyi tárczánál megindult vita ismét közelebb vitte végleges megoldása felé a közigazgatás rendezésének függő kérdését.

A reform, a melynek fonalát elejtette a törvényhozás, berekesztvén az államosítás eszméjét egy kétszakaszos, de soha végre nem hajtott törvény kriptájába: utat nyitott magának a közvélemény kemény kavicsrétegein.

Nincs Magyarországon ember, a ki meg volna elégedve a mai állapottal. Mindenki megegyezik abban, hogy e kérdés rendezését tovább elodázní lehetetlen. Még azok is ezt vallják, a kik hallani sem akarnak a közigazgatás államosításáról. A célban tehát, hogy a mai helyzet gyökeres javításra szorul: minden politikai párt a közélet minden tényezője egyetért Magyarországon. A nézetek csak az eszközök az utak és módok megválasztásában térnek el egymástól. S ha a reform napirendre kerül, itt fognak összezsapni az államosítás és a választási rendszer hívei.

A mai felszólalások — igen szép és tanulságos volt ezek közül a Kristóffy József, — megvilágították a közigazgatásnak szinte a vérben és a csontokban rejtőző betegségeit.

Ez a közigazgatás képtelen már elvégezni a reá bizott feladatokat, képtelen megóvni a gondjaira bizott nagy nemzeti

érdekeket; ez a közigazgatás nem illik már bele a haladó és fejlődő államélet kereteibe; ez a közigazgatás, roskatag léptekkel megy már a biztos enyészet felé, a hol reáteszi fejszójét a modern közigazgatásnak erélye, ébersége, gyorsasága, megbízhatósága és jótékonyasága után epedő nemzeti akarat.

A nagy közigazgatási és állami érdekeken kívül az első sorban érdekelt tisztviselők sanyaru helyzete is inti a törvényhozást, hogy hagyjon fel e téren az „ej ráérünk arra még“ féle régi magyar politikával.

A tegnapi vitában rámutattak a nemzeti politika nyitott sebére a honpolgárok egy része által a nemzeti egység ellen folytatott kulturai, társadalmi és politikai küzdelemre.

Élénk világitásba helyezték annak szükségét, hogy a történelmi feladatok teljesítésére és a trón érdekeinek védelmére ben sőleg erős és nemzetileg egységes magyar állam éljen és viruljon itt.

Megemlített, mily sokat köszön e téren az ország a Bánly-kabinetnek, a mely kabinet, midőn a nemzeti politikának hódol minden lépésében, nemcsak a leghaza fiasabb, de egyszersmind a legdinasztikusabb politikának áll szolgálatában.

Csak természetes tehát, hogy ettől a kormánytól jogosan várja az ország e nagy reformmü megoldását is, és bizalommal tekint P e r c z e l Dezső ígérete elé, hogy a már teljesen kész javaslatok mielőbb le fognak tétetni a képviselőház asztalára.

A belügyminiszter tegnapi beszéde is meggyőzhetett mindenkit, hogy e reform sorsa az ő kezében, a legjobb kezekben van.

A közigazgatás minden buját-baját a gyakorlati szolgálatok éveiből, közvetlen tapasztalatokból ismervén, ő nagyban hivatott reformot beiktatni Magyarország törvénykönyvébe és átültetni az életbe. Hivatott annál inkább, mert nem a szürke elméletek szempontjából itéli meg e kérdést, hanem az állami feladatok s a közigazgatási igénynek gyakorlati mérlegelése szerint.

A „passzivitátye“ példáját majmoló függetlenségi párt a vitában nem vett részt; de nélküle is megvilágították ama főszempontok, a melyek ellenállhatatlan erővel terelik a közigazgatás kérdését a végső megoldás felé. Az államosítás kérdése teljesen megérett. A leányzó nem halt meg, csak aludt: mielőbb fel fog támadni alvásából,

Országgyűlés.

Budapest, jan. 27.

Az elnöki terjesztések után P s i k Lajos tett jelentést arról, hogy az igazoló bizottság rendben találta B r u k n e r Károly mandátumát aztán D á n i e l Ernő báró kereskedelmi miniszter nyujtott be egy pár helyiérdekü vasut-javaslatot.

Következik a belügyi tárcza tárgyalása. Az előadói széket elfoglalta G a j á r i Ödön, a jobboldalon pedig szólásra kelt Kristóffy József a ki rövid parlamenti szereplésével is

És újra esőkolni akarta, de ebben a pillanatban hangos szóváltás, valami ingerült asszonyi hang hallatszott be kívülről s Derőczy izgatottan szökkent föl a beteg mellől. — Gina ijedten bámult utána.

Ebben a pillanatban fölpattant az ajtó s gunyosan mosolyogva, elfojtott dühtől remegve, mint valami esodaszép furia, akin még a selyemruha is mintha boszut zizegne s a körülötte kábitón terjengő heliotróp valami nagy sérelem nyomasztó fájdalmaként akarna arczába csapódni valakinek, úgy toppant be a szobába egy fejedelmi termetü, ébenhaju, szikrázó éjszemü nőalak.

Megvető pillantással mérte végig a festőt — s idegesen kaczagva sietett az ágyhoz

— Hát beteg a kedves . . . Ah, bocsánat asszonyom, hogy még betegébbé akarom tenni de én is beteg vagyok, még pedig ön miatt s nem gyógyulhatok meg előbb mig meg nem mondtam önnek, hogy gyűlölöm, gyűlölöm oly végtelenül, mint a mily végtelenül a férjét megvetem, — a férjét, a ki, — ludja meg, — a szeretöm volt és megcsalt engem ép úgy, mint a hogy megcsalta önt.

Gina asszony rémülten sikoltott fel, sikoltását pedig iszonyu köhögés rohama fojtotta

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Gina halála.

Irta: Telekes Béla.

A fehér csipkefüggönyös ágyban, sápadtan szemlehunyva, kis vézna kezét a mellére kulcsolva, — úgy feküdt a szép szőke asszony s mig a férje a festő, a legujabb tárlatról szóló kritikákat olvasta föl neki, — bánatosan mosolyogva igyekezett elfojtani egy egy tompa köhintést, ami azonban csak nagy fájdalmas erőfeszítéssel sikerült. Ugy várták az orvost.

Derőczy elolvasta már az összes kritikákat, félretette a lapokat, odahajolt a beteg asszonyhoz s hizelegve esőkolta meg a halvány ajkát, a lehunytt szemét.

— Ugy-e, édes, eléggé megdicsérik ez idén a képűket, — a te arczképedet . . . Hallottad?

Az asszony fölpillantott; lázasan izzó sötétkék szemének szerelmes tekintete möhön tapadt a férfi arczára, kék eres hőszin karja remegve fonódott a nyakába, úgy vont, szorította magához s aztán halk, lemondó hangon sugta a fülébe:

— Ez az utolsó . . . Többet nem festesz rólam.

Derőczy mosolyogva rázta a fejét.

— Ugyan, ugyan, Ginus! — Hát megtiltanád?

— Oh, nem tréfálok Sándor, megfogod látni, meghalok . . .

— Hogy is ne mindjárt! Még sokszor fog az én édes Ginuskám mosolyogva ülni nekem. — Lásd, két-három hét multán újra egészséges piros pozgás, kaczagókedvű leszel s én akkor úgy festelek majd le, — tudod, — csak a magunk számára, — kibontott hajjal, a skárlát vánkásra dőlve . . . Igen? . . .

Kínos köhögés volt a felelet. Odakün egy ajtó zörrenve csapódott be.

Az asszony összeresztette szinte borzongva mondta:

— Valaki jár a műteremben . . .

Ugyen ki lehetne. Az orvos tudja a járást. Bizonyára nyitva feledtem az ajtót s léghuzam támadt . . .

— Léghuzam . . . Oh, Sándor nem tudom miért, nem a haláltól félek, de nagyon-nagyon fáj a lelkem . . .

— Ne izgasd magadat édes; — minden jóra fog fordulni, meglásd mily boldogok leszünk.

előkelő pozíciót tudott már szerezni magának az egész Ház figyelmében. Nagy érdeklődéssel hallgattak, a baloldal pedig — itt lévén Justh Gyula — „stimmölt”.

A törvényhatósági tisztviselők anyagi helyzetének javítását sürgette igen melegen a fiatal honatya. Javítani kell e törekvő és buzgón munkálkodó hivatalnokai kar sorát...

Utána következett, a ki mindig következik — Sima Ferencz, a ki kijelentette, hogy szintén óhajtja a tisztviselők helyzetének javítását és egyuttal alaposan le is szólta őket, nagy animóval fujván az ellenzék koncertdarabjának egyik régi, de nagy előszeretettel kezelt áriáját, a tisztviselők korteskedéseiről szóló dalt. Nem menekedhetik ép bőrrel az, a ki Sima Ferencz támogat.

A szentesi követ után Major Ferencz, a néppárti doktor következett, a ki annak a nagy tételnek a bebizonyítására vállalkozott, hogy nem Sima Ferencz a legunalmasabb szónok. Nagy volt a feladat, de Major doktor fényesen megoldotta. Rövid volt de unalmas.

Gajári Ödön előadó reflektált ezután az eddigi vita során felhangzott ellenvetésekre.

Gajári után Perczel Dezső belügyminiszter kelt szólásra.

A miniszter az ellenzéki szónokokkal polémizált és ez a polémia kiválóan egyes részletben frappánsul sikerült.

— Elismerem — mondotta — hogy a tisztviselői kar helyzete nem rózsás, de emiatt az ellenzéknek a kormányt nines oka vádolni a bajok egyetlen nagy orvossága az volna, a mihez a nemzet többsége már két választáson adta meg hozzájárulását — az államosítás. És az ellenzék nagyon jól tudja, hogy a közgazdaság államosítást ő akadályozta meg...

Az ellenzék kényelmetlenül feszeng; a belügyminiszter pedig folytatta.

— Hogy a köztisztviselőket általában a korteskedés vádjával illetik, ez igazságtalan dolog és Kristóffy József is tulzott, a mikor a tisztviselők erkölcsi érületének megfogatózásáról beszélt. A hol baj mutatkozik, ott a kormány erélyesen és igazságos kézzel nyul a dologhoz. A múlt évben is három főtisztviselőt mozdított el állásunktól a melyre érdemtelenekek váltak...

— Mert ellenzékiek voltak! — sivitották balról.

— Nem kérem — adta meg tüstént a választ a belügyminiszter — az igazság fellellete áll a politikának; erre bizonyosság Koncseknek, a jászberényi polgármesternek, az

ottani ellenzék vezérének esete, a ki ellen fegyelmi vizsgálat volt folyamatban pénztárolás címén és a ki ellenében, mikor az ügye felebbezés útján hozzám került, az eljárást beszünttettem, dacára annak, hogy éppen ssggel nem kormánypárti.

— Helyes! Helyes! — zugott a jobb-oldal.

— A mi a korteskedést illeti, ezt a vádat, ismétlem, általánosságban igazságtalannak tartom; de igen csodálkozom azon, hogy a vádat éppen Major Ferencz képviselő ur emelte, a ki pár év előtt, mint városi főorvos tehát municzipális tisztviselő, a legadázabb korteskedést fejtette ki a néppárt érdekében.

— Hát erre mit szól doktor ur? — kiáltották jobbról óriási mozgás között.

Major doktor elpirult a füle hegyéig és zavartan dadogta:

— Igenis, mert volt hozzá bátorságom és önérzetem.

Szünet után Kristóffy József szólalt fel szavai helyremagyarázása végett; — majd a főispánok tételénél Rakovszky István kapott az alkalmon, hogy éles, személyes támadást intézzen Szalavszky Gyula főispán ellen, olyan modorban tévozott, hogy Szilágyi Dezső elnök kénytelen volt őt félbeszakítani.

Valami vádaskodó iratot olvasott fel, a mire azután Szilágyi elnök megmagyarázta, hogy ezt a házszabályok nem engedik meg. Nagy csöndben halgatták, csak a baloldal zajongott.

Perczel Dezső belügyminiszter szólalt fel és a képviselőház Naplójából bizonyította be annak a házának a rendszeres voltát, a melyet a néppárt Szalavszky főispán ellen folytat, megragadva minden módot, felhasználva minden ürügyet a pozsonyi főispán meggyanúsítására.

Polónyi Géza ur nem állhatta meg, hogy megint közbe ne kiáltson.

A képviselő ur nem cselekszik se bölcsen, se valami következetesen — fordult vele szembe a belügyminiszter. — és elővéve a képviselőház Naplóját, felolvasta belőle Polónyi Géza beszédét, a ki tavaly, ugyanez ügyben élesen elítélte és megengedhetetlennek bélyegezte a néppárti házját, a mely Szalavszky ellen folyik.

Polónyi meglapult, a miniszter pedig emelt hangon jelentette ki:

— Atvizsgáltam a Szalavszky zaklatása céljából indított perek aktáit. Meggyőződtem róla, hogy semmiféle bűn vagy

Egy-két percznyi csönd, És mielőtt még szóhoz jutottak volna, belépett az orvos.

Gina asszony gépiesen válaszolt az öreg ur kurta kérdéseire, közömbösen engedte megkopogtatni a mellét, a hátát, közbe közbe kínosan köhögött s az egész idő alatt föl sem nyitotta a szemét.

Derőczy mozdulatlanul állt az ágy fejénél, úgy nézte a jelenetet. Boszankodás és bánat, fájdalom és röstelkedés fölváltva, vagy tán egyszerre marcangolták a lelkét. Zavaros öntudattal csak egy gondolaton csüggött: érezte hogy kellemetlen csávába került. Szabadulni szeretett volna belőle. Oh, ha most műtermében lehetne teljesen egyedül, oly egyedül, hogy sem a grófnőt, sem más nőt de még Ginát sem ismerné.

Minek is van az embernek dolga asszonyokkal! Jobb a színekkel, csak a színekkel törődni!

De hát mi is történt? Ginát szerelemből vette el. Hogy utóbb — négy vagy öt esztendő múltán megcsalta, — maga sem tudja, mint esett... A grófnővel való kalandját akkor nem érezte bűnnek, hiszen Gina mit sem sejtethetett a dologról s ő azonkívül nem bírván tovább kétszínüsködni, meg is tért hozzá, szerette újra az ő szép, szerelmes feleségét, akinek legutóbb a betegségében ez a

hiba nem terheli és ime kijelentem, hogy semmi olyat el nem követett, a mi a tisztessége vagy állásának rovására volna írható.

A hatalmas kudarc szörnyen fáj a néppártnak és vele a rokonérzésűeknek. A Polónyi dolga is bántotta őket. Közbeajongtak. Az elnök rájuk csöngetett.

— Ne szóljanak minduntalan közbe; hiszen beszélhetnek ha akarnak.

— Nem lehet, — szólta el magát panaszosan Szalavszky Károly: tiltja a párthatalmazat.

A jobboldal dörgő tetszéssel honorálta a minisztert és filipikáját; a mely után Rakovszky kiserelt meg, sápadtan az izgalomtól egy gyöngre ripoztot, — a melynek az lett a hatása, hogy a többség óriási derűtségben tört ki.

Még Sima Ferencz rágódott egy darabig a néppártra nézve oly végzetesen végződött ügyön, a z u t á n — két óra lévén már — az elnök bezárta az izgalmas ülést.

Tisza Lajos gróf.

Budapest, január 28.

Általános a részvét az egész országban Tiszza Lajos gróf elhunytá fölött. Kinek kiült teteme immár érzekoporsóban nyugszik készen utolsó útjára.

Halomszámra érkeznek az elhunyt családjához a részvétáviratok, úgy egyesektől, mint testületektől.

Jelentőség tekintetében magasan kiemelkedik ezek közül az a távirat, melyet ÓFolsege intézett a Tiszza család fejéhez: Tiszza Kálmánhoz. A király e kegyteljes tényével ugya haza, mint a trón gyászát jelzi Tiszza Lajos elvesztésével. Ez a legfelsőbb helyről jött részvét és ismeretes bizonyára nagyban enyhíti azt a veszteséget, mely a Tiszza családot érte s vigaszt nyújt mindazoknak, kiket Tiszza Lajos gróf halála megsomorított.

A részvét

Valóságos bucsujáró hely volt tegnap délelőt a Hold-utca 21. sz. palota. a hol

szerelem volt egyedüli vigasza. Most pedig a grófnő mindent elrontott.

Hiába volt a nagy művészkedés. Hiába a megtérés. Ha Gina asszonynak talán meg kell halnia most azzal a tudattal fog sirba szállni hogy férje, a kit olyan nagyon szeretett, megcsalta őt. Szegény Gina! Gondolta a festő s most már úgy érezte, hogy azzal a kalanddal nagyott vétkezett a felesége ellen. És mégis — keserves lelkifurdalásai közepette nem birt elfojtani magában egy másik gondolatot, a mely pedig nagyon szemtelennek rémlett előtte ha Ginának meg kell halnia, mért is nem halt meg már előbb, például még tegnap, amikor még nem tudhatta, nem is sejtette volna megcsalottnak magát...

Az orvos megírta a receptet, egy két szót motyogott még a betegnek s a festőt karonfogva úgy vont ki magával az ajtón.

Gina asszony ekkor föltápázkodott. oda vánszorgott az ajtóhoz — s fülét az ajtórésre szorítva, izgatottan hallgatózó t. Egy két pillanat múltán fölkapta fejét — arcára fájdalmas mosoly lopózott, melléből mély sóhaj szakadt föl.

— Ugy. Nincs segítség...

Visszatámaszkodott ágyába reszkető kézzel húzott le újáról egy régi, művésziessen dolgozott gyűrűt ideges sietséggel pattantotta föl fejevel a kis titkos zárat rajta s valami fehér

el. Derőczy görcsös markolással fogta karon a dőhőst jövevényét.

— Grófnő, ön megőrült s én kénytelen vagyok önt innen eltávolítani.

— Eltávolítani? — szisszent föl elkese-redetten a grófnő s kirántva karját a festő kezéből, úgy fordult ismét a beteg felé.

— Elmegyek én a magam jószántából is mindjárt. Tudja már most, asszonyom, hogy a férje, ez a tapintatos színlelő, csak ámitotta két teljes hónapon át s önnek erről mostanáig sejtelve sem volt. Tudja már, hogy gyűlölöm önt, mert a szeretőm visszacsábult önhöz, igen — legyen boldog vele, — újra szereti önt, biztosíthatom róla én, akinek ő azt megírni sziveskedett.

Gina nyögve, fuldokolva vergődött ágyában. Derőczy újra karon ragadta a grófnőt s az ajtó felé vonzolta.

A felbőszült asszony remegő kézzel kapott elő zsebéből s vágott a festő arcába egy összegyűrt papirlapot.

— Tartsa meg az irkafirkáját, — fölösleges volt ennyit írnia, — megmondhatta volna már egy hónap előtt, még elutazásomkor, hogy az erény útjára akar térni s távolléteket kívánja fölhasználni arra, hogy elbirjon szakadni tőlem... Itt a levele, ott a felesége! Összegyűrtem mindkettőt... Jó mulatást!

Az ajtó becsapódott. Gina asszony és Derőczy magukra maradtak.

Tiszza Lajos gróf elhunytá fölött. Kinek kiült teteme immár érzekoporsóban nyugszik készen utolsó útjára.

A hatalmas kudarc szörnyen fáj a néppártnak és vele a rokonérzésűeknek. A Polónyi dolga is bántotta őket. Közbeajongtak. Az elnök rájuk csöngetett.

— Ne szóljanak minduntalan közbe; hiszen beszélhetnek ha akarnak.

— Nem lehet, — szólta el magát panaszosan Szalavszky Károly: tiltja a párthatalmazat.

A jobboldal dörgő tetszéssel honorálta a minisztert és filipikáját; a mely után Rakovszky kiserelt meg, sápadtan az izgalomtól egy gyöngre ripoztot, — a melynek az lett a hatása, hogy a többség óriási derűtségben tört ki.

Még Sima Ferencz rágódott egy darabig a néppártra nézve oly végzetesen végződött ügyön, a z u t á n — két óra lévén már — az elnök bezárta az izgalmas ülést.

Ófolt

a következő

Tiszza

testvére

kiben

szitém

gazdag

A sz

tegnap

meg a mó

a kegyele

iránt.

A P

ditványára

hunyt eml

helyez a r

temetésen.

Gaj

küldöttség

Ezek: Fe

miniszter,

Algernon,

Kálmán.

Tegna

dették ki g

az elhunyt

gróf Tisza

Kálmán vol

port rázott

hár vízbe, s

gyűrűt, ugy

Derőczy

szobába. Gi

meredt rá s

— Sze

— Boc

— Ism

— Ná

— És

egyikünknek

meghal...

Ismét h

Derőczy tiltako

— Gina

Meg fogsz g

Az assz

nalgott át.

— Hall

Nincs segíts

kell... Ha

Derőczy

zéből s a zse

hirtelen a po

tással megitt

harat pedig h

— Azt

még...

Arca v

Tisza Lajos gróf fekszik ravatalon, A sarkophág körül a képviselőház teremti és az Entreprise emberei alkotnak diszorséget. Ezek veszik át a koszorukat, a melyek halomszámra érkeznek.

A gyászoló családnál egymásnak adták a kilincseket a résztvevő látogatók. Eddig 60 koszorut helyeztek el a ravatalos szobában s ahhoz vezető gyászba vont termekben a sok élővirág illata szinte kábítóvá teszik a levegőt. A gyászoló családnál az ország minden részéből számtalan részvétlétérkeznek.

A részvét látogatók még mindig egymást érik s több küldöttség is tisztelgett a gyászoló családnál.

Tisza Kálmánhoz eddig ezernél több távirat érkezett testületektől és mágnásoktól, melyek a közrészvételnek, melyet Tisza Lajos gróf halála országsherte keltett frappans tanujelét adják.

A király részvéte.

Ő felsége a király Tisza Kálmánhoz a következő részvétlétérkezést intézte:

Teljes szívből osztom fájdalmát testvére, gróf Tisza Lajos elhunytá felett, kiből én tántoríthatlan Hivemet vesztém el és a haza egyik érdemekben gazdag fiát gyászolja.

Ferencz József.

A szabadelvűpárt részvéte.

A szabadelvűpárt — mint már jeleztük tegnap este tartott értekezletén beszélt meg a módokat, hogy miként rója le a párt a kegyelet adóját az elhunyt államférfiú iránt.

A Podmaniczky b. pártelnök indítványára jegyzőkönyvben örökíti meg az elhunyt emléket s elhatározta, hogy koszorut helyez a ravatalra s tetületileg vesz részt a temetésen.

Gajári Ödön indítványára négytagú küldöttséggel képviselteti magát a temetésen. Ezek: Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter, ki a kormányt is képviseli. Beöthy Algernon, Bethlen Balázs gróf és Örléy Kálmán.

A végrendelet.

Tegnap délelőtt tízen óra után hirdették ki gróf Tisza Lajos végső akaratát az elhunyt dolgozó szobájában. Tisza Kálmán, gróf Tisza István, Tisza László és gróf Tisza Kálmán voltak jelenek.

port rázott ki belőle az ágya mellett álló pohár vízbe, aztán könnyes szemmel nézgette a gyűrűt, úgy várokozott.

Derőczy sápadtan, komoran tért vissza a szobába. Gina asszony tágra nyílt szemmel meredt rá s magához intette.

— Szeretsz?

— Bocsáss meg . . .

— Ismered ezt a gyűrűt?

— Nászutunkon vettük.

— És akkor megígértük egymásnak, ha egyikünknek meg kell halnia, a másik is meghal . . . Én nekem pedig meg kell halnom.

Ismét heves köhögésbe fult a szava. Derőczy tiltakozóan rázta a fejét.

— Gina, édes mindenem, ne mond azt, Meg fogsz gyógyulni. Boldogok leszünk.

Az asszony ajkán keserves mosoly vonalgoti át.

— Hallottam, mit mondott az orvos . . . Nincs segítség . . . És nem is kell! . . . Nem kell . . . Ha szeretsz, halj meg velem!

Derőczy kikapta a gyűrűt az asszony kezéből s a zsebébe csuszattatta. Gina fölkaesagott hirtelen a pohár után nyúlt s egy gyors hajtással megitta a mérget felét, a felig telet poharat pedig hamar visszatette a kis asztalra.

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

A végrendeletet az ötödik kerületi járás bíróság előtt bontották föl s Rupp Zsigmond királyi közjegyző nyitott borítékban hozta a halottas házba.

Gróf Tisza Lajos végrendeletében vagyónáról a következőképpen intézkedett:

Összes birtokait, a bihari birtokokat és a kovácsii uradalmat is gróf Tisza Istvánnak hagyta azzal a meghagyással, hogy ezekből a birtokokból fideicommissum alakíttassék; ha pedig ez bármilyen okból nem lehetséges, akkor az örökös intézkedjék, hogy a birtokok lehetőleg egy kézben maradjanak.

Hóid-utczai palotáját, a melyben lakott, két keresztleányának, Zeyk Károlynénak és báró Radvánszky Bélánénak hagyta, Tisza László és Tisza Kálmán leányainak.

Az ingóságokban testvéreinek gyermeke egyformán részesednek.

Az elhunyt végrendeletének ezek a főbb rendelkezései. Sokat hagyományozott ezenkívül az elhunyt régi cselédeknek és különböző jótékony célokra is tekintélyes összegeket hagyott. Ezek között megemlítendő a szegedi református egyháznak hagyott tízezer korona összeg.

A temetés.

A Hold utczai halottas ház környékét már két óra tájban nagy közönség lepte el. — A fogatoknak egész sora tolongott a kapu elé.

A magyar közéletnek minden Budapesten időző tényezője ott volt a temetésen.

A ravatal körül a Tisza család tagjain kívül ott volt a királyi képviselőtestület Hunyady Kálmán gr. főszertartásmestere is.

Megjelent az egész miniszterium, Bánffy Dezső b. miniszterelnök vezetése alatt. Ott volt a képviselőház és főrendiház elnöksége. Ott volt Wekerle Sándor, a közigazgatási bíróság elnöke; a hadsereget a tábornokok előkelőségei képviselték, élükön Lobkovitz Rudolf hadtestparancsnokkal.

A szabadelvűpártnak minden Budapesten levő tagja ott volt a temetésen.

Az ellenzék részéről J u s t h Gyula, Olay Lajos stb.

A temetési szertartás pontban három órakor kezdődött. A helybeli ev. ref. iskola énekkara egy szomorúan hangzó zsoltárt énekelt. Ezután Szász Károly ref. püspök szólalt meg megindulástól rezgő hangon.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

A megható gyászbeszéd után imát mondott.

dott a püspök, mire az énekkar egy szépen előadott gyászdalt énekelt.

A közönség ennek a gyászdalnak a hatása alatt kezdett oszladozni. Ekkor tűnt föl csak, hogy mily nagy volt az a közönség, mely az elhunyt lakosztályában szorongott.

Egy félóra telt bele, míg a lakosztály teljesen kiürült. Utoljára a családtagok távoztak, élükön Tisza Kálmánnal. Az egész család mélyen meg volt indulva s a tetőtől talpig erős férfiu: Tisza István gróf sem tudta könnyeit elfojtani.

A közönség távozásával a temetéstrendezőkké tették át utolsó munkájukat, hogy a holttestet utra készítsék.

Tisza Lajos gróf tetemeit tegnap este szállították vasuton Gesztre, hol a temetés megtörtént meg.

Az álarozos bárlól.

Nem döcögős prózában, hanem játszi dactilusokkal ékes versezetben kellene rólad szólanom óh dicső bál! De mit tehetek róla, ha a muzsa nem talált elég szépnek s nem hogy homlokod csókolt volna, sőt még piros ajakamat sem találta elég igézőnek. Ennél fogva kénytelen vagyok csak így megemlékezni a j o g á s z é s t i s z t v i s e l ó k ö r á l t a l febr. 1-én a Bika szálló nagytermében tartandó bárlól.

De mit tartozik ez a publikumra? mondja, — vagy legalább is szokta mondani az én szerkesztőm.

Nevezetesen már tegnap megírtam eneczikket, de miután a szerkesztő átolvasta nem volt mit belőle közzétenni. Az egészből csak az maradt áthuzatlan a mi szigorúan a f e b r u á r e l s e j é n l e e n d ő b á l r a tartozik:

Karneval ünnepet ül a jelzett napon. Oly fényes bál lesz akkor a mely minden várokozást jóval felülmul. A legszebb reményekkel kell feléje tekinteniünk, mert a rendezőség hosszú és szép minden tekintetben garantiát nyújtó, gárdája, melynek élén Dobiecsky Sándor üzletvezető áll, jogosan kívánhatja ezt tőlünk.

Hat jó kutyanyelvés az én keserves agykiadományom fucsba ment. De ez csak hagyján.

A drukk, a remény és lemondás e kalajmájja mennyire megkínzott, míg a kedves keresztulhuzgálta irodalmi termékemet, minden egyes tollvonása a szívembe is szert egy vonást.

— Ennél jobbat is irhattál volna — az egész csak szó felesleg mit tartozik ez a publikumra?

Mint a kit pofonütötték, úgy vágtam zsebre a kéziratot, de nem a megnyugvás érzetében, hanem azon erősen föltett szándékkal, hogy az ítéletet megfelebbezem. Ma be is jelentettem a t e k i n t e s u r n a k az appellátát a következő indoklással.

— Ha az álarozos bárlól én nem írok, úgy igenis tartozik a publikumra is, na meg te rád is szerkesztő ur! Van ugyanis egy publikumoda ki értem jarağa a lapot, mert én rendeltem meg neki. Ő pedig ott lesz a bálon, tehát érdeklődik iránta s möhön olvassa ezt a dolgot. Ha már most ez a cikk meg nem jelenik, úgy megszünteteti ő az előfizetést tudtán és beleegyezésén kívül. Ez tehát t a r t o z i k a p u b l i k u m r a .

Minden bálnak kettős a célja: j ó t é k o n y s á g é s k e d é l y e s s é g . Az egyik célta a másika által valósitja meg, mert a kedélyesség az erkölcsi siker egyenes arányban áll az anyagi sikerrel. — Mennél látogatottabb egy mulatság, — annál kedélyesebb.

Már pedig az elvitázhatlan, hogy oda sietünk legszívesebben, legtömegesebben, a hova mennél kecségtetőbb remények csábítanak.

Vajjon jól fogok e mulatni, ez a kérdés és alapfeltétele annak, hogy a bálan részt vegyünk. Jelen esetben nincs helye a habozásnak. Nem volna okunk az aggodalomra ak-

előkelő pozíciót tudott már szerezni magának az egész Ház figyelmében. Nagy érdeklődéssel hallgattak, a baloldal pedig — itt lévén Justh Gyula — „stimmölt”.

A törvényhatósági tisztviselők anyagi helyzetének javítását sürgette igen melegen a fiatal honatya. Javítani kell e törekvő és buzgón munkálkodó hivatalnoki kar sorát . . .

Utána következett, a ki mindig következik — Sima Ferencz, a ki kijelentette, hogy szintén óhajtja a tisztviselők helyzetének javítását és egyúttal alaposan le is szólta őket, nagy animóval fujván az ellenzék koncertdarabjának egyik régi, de nagy előszeretettel kezelt áriáját, a tisztviselők korteskedéseiről szóló dalt. Nem menekedhetik ép bőrrel az, a kit Sima Ferencz támogat.

A szentesi követ után Major Ferencz, a néppárti doktor következett, a ki annak a nagy tételnek a bebizonyítására vállalkozott, hogy nem Sima Ferencz a legunalmasabb szónok. Nagy volt a feladat, de Major doktor fényesen megoldotta. Rövid volt de unalmas.

Gajári Ödön előadó reflektált ezután az eddigi vita során felhangzott ellenvetésekre.

Gajári után Perezel Dezső belügyminiszter kelt szólásra.

A miniszter az ellenzéki szónokokkal polemizált és ez a polémia kiválóan egyes részletben frappánsul sikerült.

— Elismerem — mondotta — hogy a tisztviselői kar helyzete nem rózsás, de e miatt az ellenzéknek a kormányt nincs oka vádolni a bajok egyetlen nagy orvossága az volna, a mihez a nemzet többsége már két választáson adta meg hozzájárulását — az államosítás. És az ellenzék nagyon jól tudja, hogy a közigazgatás államosítását ő akadályozta meg . . .

Az ellenzék könyvemeltemül feszít; a belügyminiszter pedig folytatta.

Hogy a köztisztviselőket általában a korteskedés vádjával illetik, ez igazságtalan dolog és Kristóffy József is tulzolt, a mikor a tisztviselők erkölcsi érületének megfogatózásáról beszélt. A hol baj mutatkozik, ott a kormány erőlesen és igazságos kézzel nyúl a dologhoz. A múlt évben is három főtisztviselőt mozdított el állásunktól a melyre érdemtelenné váltak . . .

Mert ellenzékiek voltak! — sivitották balról.

Nem kérem — adta meg tüstént a választ a belügyminiszter — az igazság fellette áll a politikának; erre bizonyosság Konczeknek, a jászberényi polgármesternek, az

el. Derőczy görösös markolással fogta karon a dőhődt jövevényt.

Grófnő, ön megőrült s én kénytelen vagyok önt innen eltávolítani.

Eltávolítani? — szisszent föl elkésredetten a grófnő s kirántva karját a festő kezéből, úgy fordult ismét a beteg felé.

Elmegyek én a magam jószántából is mindjárt. Tudja már most, asszonyom, hogy a férje, ez a tapintatos színlelő, csak ámitotta két teljes hónapon át s önnek erről mostanáig sejtelve sem volt. Tudja már, hogy gyűlölöm önt, mert a szeretőm visszacsábult önhez, igen — legyen boldog vele, — újra szereti önt, biztosíthatom róla én, akinek ő azt megírni sziveskedett.

Gina nyögve, fuldokolva vergődött ágyában. Derőczy újra karon ragadta a grófnőt s az ajtó felé vonszolta.

A felbőszült asszony remegő kézzel kapott elő zsebéből s vágott a festő arcába egy összegyűrt papirlapot.

Tartsa meg az irkafirkáját, — fölösleges volt ennyit írnia, — megmondhatta volna már egy hónap előtt, még elutazásomkor, hogy az erény útjára akar térni s távollétemet kívánja fölhasználni arra, hogy elbirjon szakadni tőlem . . . Itt a levele, ott a felesége! Összegyűrttem mindkettőt . . . Jó mulatást! . . .

Az ajtó becsapódott. Gina asszony és Derőczy magukra maradtak.

ottani ellenzék vezérének esete, a ki ellen fegyelmi vizsgálat volt folyamatban pénztárolás címén és a ki ellenében, mikor az ügye felelősségét utján hoztam került, az eljárást beszüntettem, dacára annak, hogy éppen-séggel nem kormányparti.

Helyes! Helyes! — zugott a jobboldal.

A mi a korteskedést illeti, ezt a vádat, ismétlem, általánosságban igazságtalannak tartom; de igen csodálkozom azon, hogy a vádat éppen Major Ferencz képviselő ur emelte, a ki pár év előtt, mint városi főorvos tehát municipális tisztviselő, a legádázabb korteskedést fejtette ki a néppárt érdekében.

Hát erre mit szól doktor ur? — kiáltották jobbról óriási mozgás között.

Major doktor elpirult a füle hegyéig és zavartan dadogta:

Igenis, mert volt hozzá bátorságom és önérzetem.

Szünet után Kristóffy József szólalt fel szavai helyremagyarázása végett; — majd a főispánok tételénél Rakovszky István kapott az alkalmon, hogy éles, személyes támadást intézzen Szalavszky Gyula főispán ellen, olyan modorban téve ezt, hogy Szilágyi Dezső elnök kénytelen volt őt félbeszakítani.

Valami vádaskodó iratot olvasott fel, a mire azután Szilágyi elnök megmagyarázta, hogy ezt a házszabályok nem engedik meg. Nagy csöndben hallgatták, csak a baloldal zajongott.

Perezel Dezső belügyminiszter szólalt fel és a képviselőház Naplójából bizonyította be annak a hajszának a rendszeres voltát, a melyet a néppárt Szalavszky főispán ellen folytat, megragadva minden módot, felhasználva minden ürügyet a pozsonyi főispán meggyanúsítására.

Polónyi Géza ur nem állhatta meg, hogy megint közbe ne kiáltson.

A képviselő ur nem cselekszik se bölcsen, se valami következetesen — fordult vele szembe a belügyminiszter. — és elővéve a képviselőház Naplóját, felolvasta belőle Polónyi Géza beszédét, a ki tavaly, ugyanez ügyben élesen elítélte és megengedhetetlennek bélyegezte a néppárti hajszát, a mely Szalavszky ellen folyik.

Polónyi meglapult, a miniszter pedig emelt hangon jelentette ki:

Atvizsgáltam a Szalavszky zaklatása czéljából indított perek aktáit. Meggyőződtem róla, hogy semmiféle bűn vagy

Egy-két percznyi csönd,

És mielőtt még szóhoz jutottak volna, belépett az orvos.

Gina asszony gépiesen válaszolt az öreg ur kurta kérdéseire, közömbösen engedte megkopogtatni a mellét, a hátát, közbe közbe kínosan köhögött s az egész idő alatt föl sem nyitotta a szemét.

Derőczy mozdulatlanul állt az ágy fejénél, úgy nézte a jelenetet. Boszankodás és bánat, fájdalom és röstelkedés főlválta, vagy tán egyszerre marczangolták a lelkét. Zavaros öntudattal csak egy gondolaton csüggött: érezte hogy kellemetlen csévéba került. Szabadulni szeretett volna belőle. Oh, ha most műtermében lehetne teljesen egyedül, oly egyedül, hogy sem a grófnőt, sem más nőt de még Ginát sem ismerné.

Minek is van az embernek dolga asszonyokkal! Jobb a színekkel, csak a színekkel törődni!

De hát mi is történt? Ginát szerelemből vette el. Hogy utóbb — négy vagy öt esztendő múltán megcsalta, — maga sem tudja, mint esett . . . A grófnővel való kalandját akkor nem érezte bűnnek, hiszen Gina mit sem sejtethetett a dologról s ő azonkívül nem bírván tovább kétszínüsködni, meg is tért hozzá, szerette újra az ő szép, szerelmes feleségét, akinek legutóbb a betegségében ez a

hiba nem terheli és ime kijelentem, hogy semmi olyat el nem követett, a mi a tisztessége vagy állásának rovására volna irható.

A hatalmas kudarcz szörnyen fáj a néppártnak és vele a rokonérzésűeknek. A Polónyi dolga is bántotta őket. Közbezájogtak. Az elnök rájuk csöngetett.

Ne szóljanak minduntalan közbe; hiszen beszélhetnek ha akarnak.

Nem lehet, — szólta el magát panaszosan Szalavszky Károly: tiltja a párthatalozat.

A jobboldal dörgő tetszéssel honorálta a minisztert és filipikáját; a mely után Rakovszky kísérlet meg, sápadtan az izgalomtól egy gyöngye ripszotot, — a melynek az lett a hatása, hogy a többség óriási derűtségben tört ki.

Még Sima Ferencz rágódott egy darabig a néppártra nézve oly végzetesen végződött ügyön, a z u t á n — két óra lévén már — az elnök bezárta az i z g a l m a s ülést.

Tisza Lajos gróf.

Budapest, január 28.

Általános a részvét az egész országban Tisza Lajos gróf elhunytá fölött. Kinek kihűlt teteme immár érekegorsóban nyugszik készen utolsó útjára.

Halomszámra érkeznek az elhunyt családjához a részvétáviratok, úgy egyesektől, mint testületektől.

Jelentőség tekintetében magasan kiemelkedik ezek közül az a távirat, melyet Ö F e l s é g e i n t é z e t t a T i s z a család fejéhez: Tisza Kálmánhoz. A király e kogyteljes tényével egy a haza, mint a trón gyászát jelzi Tisza Lajos elvesztésével. Ez a legfelsőbb helyről jött részvét és e ismerés bizonyára nagyban enyhíti azt a veszteséget, mely a Tisza családot érte s vigaszt nyújt mindazoknak, kiket Tisza Lajos gróf halála megsomorított.

A részvét.

Valóságos bucsujáró hely volt tegnap délelőtt a Hold-utca 21. sz. palota. a hol

szerelem volt egyedüli vigasza. Most pedig a grófnő mindent elrontott.

Hiába volt a nagy művészkedés. Hiába a megtérés. Ha Gina asszonynak talán meg kell halnia most azzal a tudattal fog sirba szállni hogy férje, a kit olyan nagyon szeretett, megcsalta őt. Szegény Gina! Gondolta a festő s most már úgy érezte, hogy azzal a kalanddal nagyott vétkezett a felesége ellen. És mégis — keserves lelki furdalásai közepette nem birt elfojtani magában egy másik gondolatot, a mely pedig nagyon szemtelennek rémlett előtte ha Ginának meg kell halnia, mért is nem halt meg már előbb, például még tegnap, amikor még nem tudhatta, nem is sejtette volna megcsalottnak magát . . .

Az orvos megírta a receptet, egy két szót motyogott még a betegnek s a festőt karonfogva úgy vont ki magával az ajtón.

Gina asszony ekkor föltápázkodott. oda vándorogott az ajtóhoz — s fülét az ajtórésre szoritva, izgatottan hallgatózó t. Egy két pillanat múltán fölkapta fejét — arcára fájdalmas mosoly lopózott, melől mély sóhaj szakadt föl.

— Ugy. Nincs segítség . . .

Visszatamolygott ágyába reszkető kézzel húzott le újáról egy régi, művésziesszen dolgozott gyűrűt ideges sietséggel pattantotta föl fe- gával a kis titkos zárat rajta s valami fehér

Tisza Lajos gróf elhunytá fölött. Kinek kihűlt teteme immár érekegorsóban nyugszik készen utolsó útjára.

Halomszámra érkeznek az elhunyt családjához a részvétáviratok, úgy egyesektől, mint testületektől.

Jelentőség tekintetében magasan kiemelkedik ezek közül az a távirat, melyet Ö F e l s é g e i n t é z e t t a T i s z a család fejéhez: Tisza Kálmánhoz. A király e kogyteljes tényével egy a haza, mint a trón gyászát jelzi Tisza Lajos elvesztésével.

Ez a legfelsőbb helyről jött részvét és e ismerés bizonyára nagyban enyhíti azt a veszteséget, mely a Tisza családot érte s vigaszt nyújt mindazoknak, kiket Tisza Lajos gróf halála megsomorított.

A részvét. Valóságos bucsujáró hely volt tegnap délelőtt a Hold-utca 21. sz. palota. a hol

szerelem volt egyedüli vigasza. Most pedig a grófnő mindent elrontott.

Hiába volt a nagy művészkedés. Hiába a megtérés. Ha Gina asszonynak talán meg kell halnia most azzal a tudattal fog sirba szállni hogy férje, a kit olyan nagyon szeretett, megcsalta őt. Szegény Gina! Gondolta a festő s most már úgy érezte, hogy azzal a kalanddal nagyott vétkezett a felesége ellen. És mégis — keserves lelki furdalásai közepette nem birt elfojtani magában egy másik gondolatot, a mely pedig nagyon szemtelennek rémlett előtte ha Ginának meg kell halnia, mért is nem halt meg már előbb, például még tegnap, amikor még nem tudhatta, nem is sejtette volna megcsalottnak magát . . .

Az orvos megírta a receptet, egy két szót motyogott még a betegnek s a festőt karonfogva úgy vont ki magával az ajtón.

Gina asszony ekkor föltápázkodott. oda vándorogott az ajtóhoz — s fülét az ajtórésre szoritva, izgatottan hallgatózó t. Egy két pillanat múltán fölkapta fejét — arcára fájdalmas mosoly lopózott, melől mély sóhaj szakadt föl.

— Ugy. Nincs segítség . . .

Visszatamolygott ágyába reszkető kézzel húzott le újáról egy régi, művésziesszen dolgozott gyűrűt ideges sietséggel pattantotta föl fe- gával a kis titkos zárat rajta s valami fehér

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Ar

Tisza Lajos gróf fekszik ravatalon. A sarkophág körül a képviselőház teremtői és az Entrepriise emberei alkotnak diszörséget. Ezek veszik át a koszorukat, a melyek halomszáma érkeznek.

A gyászoló családnál egymásnak adták a kilencseket a résztvevő látogatók. Eddig 60 koszorut helyeztek el a ravatalos szobában s ahhoz vezető gyászba vont termekben a sok élővirág illata szinte kábítóvá teszi a levegőt. A gyászoló családhoz az ország minden részéből számtalan részvétlétérkeznek.

A részvétlétérkezők még mindig egymást érik s több küldöttség is tisztelgett a gyászoló családnál.

Tisza Kálmánhoz eddig ezernél több távirat érkezett testületektől és mágnásoktól, melyek a közrészvételnél, melyet Tisza Lajos gróf halála országsherte keltett frappáns tanujelét adják.

A király részvéte.

Ő felsége a király Tisza Kálmánhoz a következő részvétlétérkezést intézte:

Teljes szívből osztom fájdalomát testvére, gróf Tisza Lajos elhunytá felett, kibem én tántoríthatlan Hivemet vesztém el és a haza egyik érdemeiben gazdag fiát gyászolja.

Ferencz József.

A szabadelvűpárt részvéte.

A szabadelvűpárt — mint már jeleztük tegnap este tartott értekezletén beszélt meg a módokat, hogy miként rója le a párt a kegyelet adóját az elhunyt államférfiú iránt.

A Podmaniczky b. pártelnök indítványára jegyzőkönyvben örökíti meg az elhunyt emléket s elhatározta, hogy koszorut helyez a ravatalra s tetületileg vesz részt a temetésen.

Gajári Ödön indítványára négytagú küldöttséggel képviselteti magát a temetésen. Ezek: Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter, ki a kormányt is képviseli. Bethly Algonon, Bethlen Balázs gróf és Örléy Kálmán.

A végrendelet.

Tegnap délelőtt tízengy óra után hirdették ki gróf Tisza Lajos végső akarátát az elhunyt dolgozó szobájában. Tisza Kálmán, gróf Tisza István, Tisza László és gróf Tisza Kálmán voltak jelen.

port rázott ki belőle az ágya mellett álló pohár vizbe, aztán könnyes szemmel nézgette a gyűrűt, úgy várakozott.

Derőczy sápadtan, komoran tért vissza a szobába. Gina asszony tágra nyílt szemmel meredt rá s magához intette.

— Szeretsz?

— Bocssás meg . . .

— Ismered ezt a gyűrűt?

— Nászutunkon vettük.

— És akkor megígértük egymásnak, ha egyikünknek meg kell halnia, a másik is meghal . . . Én nekem pedig meg kell halnom.

Ismét heves köhögésbe fult a szava. Derőczy tiltakozóan rázta a fejét.

— Gina, édes mindenem, ne mond azt, Meg fogsz gyógyulni. Boldogok leszünk.

Az asszony ajkán keserves mosoly vonalgotta át.

— Hallottam, mit mondott az orvos . . . Nincs segítség . . . És nem is kell! . . . Nem kell . . . Ha szeretsz, halj meg velem!

Derőczy kikapta a gyűrűt az asszony kezéből s a zsebébe csuszattatta. Gina fölkaesagott hirtelen a pohár után nyult s egy gyors hajtással megitta a mérég felét, a felig teft poharat pedig hamar visszatette a kis asztalra.

— Azt idd meg te! Hamar! Hadd lássam még . . .

Arca vonaglani kezdett, szeme kimeredt.

A végrendeletet az ötödik kerületi járás bíróság előtt bontották föl s Rupp Zsigmond királyi közjegyző nyitott borítékban hozta a halottas házba.

Gróf Tisza Lajos végrendeletében vagyó náról a következőképpen intézkedett:

Összes birtokait, a bihari birtokokat és a kovácsii uradalmat is gróf Tisza Istvánnak hagyta azzal a meghagyással, hogy ezekből a birtokokból fideicommissum alakíttassék; ha pedig ez bármilyen okból nem lehetséges, akkor az örökös intézkedjék, hogy a birtokok lehetőleg egy kézben maradjanak.

Hold-utczai palotáját, a melyben lakott, két keresztleányának, Zeyk Károlynénak és báró Radvánszky Bélanénak hagyta, Tisza László és Tisza Kálmán leányainak.

Az ingóságokban testvéreinek gyermeke egyformán részesednek.

Az elhunyt végrendeletének ezek a főbb rendelkezései. Sokat hagyományozott ezenkívül az elhunyt régi cselédeknek és különböző jótékony célokra is tekintélyes összegeket hagyott. Ezek között megemlítendő a szegedi református egyháznak hagyott tízezer korona összeg.

A temetés.

A Hold utczai halottas ház környékét már két óra tájban nagy közönség lepte el. — A fogatoknak egész sora tolongott a kapu elé.

A magyar közéletnek minden Budapesten időző tényezője ott volt a temetésen.

A ravatal körül a Tisza család tagjain kívül ott volt a király képviselőjében Hunyady Kálmán gr. főszertartásmester is.

Megjelent az egész miniszterium, Bánffy Dezső b. miniszterelnök vezetése alatt. Ott volt a képviselőház és főrendiház elnöksége. Ott volt Wekerle Sándor, a közigazgatási bíróság elnöke; a hadsereget a tábornokok előkelőségei képviselték, élükön Lobkovitz Rudolf hadtestparancsnokkal.

A szabadelvűpártnak minden Budapesten levő tagja ott volt a temetésen.

Az ellenzék részéről Juszt Gyula, Olay Lajos stb.

A temetési szertartás pontban három órakor kezdődött. A helybeli ev. ref. iskola énekkara egy szomorúan hangzó zsoltárt énekelt. Ezután Szász Károly ref. püspök szólalt meg megindulástól rezgő hangon.

A megható gyászbeszéd után imát mon-

— Gina, Gina! Mit tettél? . . . dadogta a festő s tehetetlenül roskadt térdre a haldokló előtt, úgy szorította ajkát a görcsösen vonagló kezekre.

— Halj meg velem! . . . Megígérted . . . Látni akarom még . . . Én mindig szeretlek! — susogta Gina össze vissza.

A férfi hirtelen felegyenesedett, kezébe kapta a poharat.

— Ah, szeretsz, szeretsz, — meghalsz — volem édes . . . Sikoltott föl Gina eszelős gyönyörrel, de szava már hörgésbe fult, szemhéját, arcát iszonyu görcs ránczolta össze, teste összerándult kétszer, háromszor aztán elnyult és többé egyetlen izma sem mozcizant.

Derőczy kezét, egész valóját megdermesztette az sikoltás, az a hörgés, — úgy állt ott kezében a pohárral s csak bámult maga elé, aztán tompa, érzetlen hangon mormolta.

— Meghalt . . .

És mintha festés közben vizsgálná. közelebb hajolt, rámeresztette szemét a halott eltorzult arcára s összeborzadt.

— Nem, nem, — ez nem Gina többé!

És messze dobta magától a poharat hogy az darabokra tört, a mérgezett víz pedig hozszan locsesant el a bolyhos szőnyegen.

dott a püspök, mire az énekkar egy szépen előadott gyászdalt énekelt.

A közönség ennek a gyászdalnak a hatása alatt kezdett oszladozni. Ekkor tűnt föl csak, hogy mily nagy volt az a közönség, mely az elhunyt lakosztályában szorongott.

Egy félóra telt bele, míg a lakosztály teljesen kiürült. Utoljára a családtagok távoztak, élükön Tisza Kálmánnal. Az egész család mélyen meg volt indulva s e tetőtől talpig erős férfiu: Tisza István gróf sem tudta könnyeit elfojtani.

A közönség távozásával a temetéstrendező tettek át utolsó munkájukat, hogy a holttestet ultra készítsék.

Tisza Lajos gróf tetemeit tegnap este szállították vasuton Gesztre, hol a temetés ma történt meg.

Az álarczos bálról.

Nem döcögös prózában, hanem játszi dactilusokkal ékes verszetben kellene rólad szólanom óh dicső bál! De mit tehettek róla, ha a muzsa nem talált elég szépnek s nem hogy homlokon csókolat volna, sőt még piros ajakamat sem találta elég igézőnek. Ennél fogva kénytelen vagyok csak így megemlékezni a jogász és tisztségviselő körülményeiről a Bika szálló nagytermében tartandó bálról.

De mit tartozik ez a publikumra? mondja, — vagy legalább is szokta mondani az én szerkesztőm.

Nevezetesen már tegnap megirtam én ezeket, de miután a szerkesztő átolvasta nem volt mit belőle közzétenni. Az egészről csak az maradt áthuzatlan a mi szigorúan a február elsőjén leendő bárra tartozik:

Karneval ünnepet ül a jelzett napon. Oly fényes bál lesz akkor a mely minden várakozást jóval felülmul. A legszebb reményekkel kell feléje tekintenünk, mert a rendezőség hosszu és szép minden tekintetben garantiát nyújtó, gárdája, melynek élén Dobóczky Sándor üzletvezető áll, jogosan kívánhatja ezt tőlünk.

Hat jó kutya nyelv és az én keserves agykiadmányom fucsba ment. De ez csak hagyján.

A druk, a remény és lemondás e kalajmájka mennyire megkínzotta, míg a kedves keresztulhuzgálta irodalmi termékemet, minden egyes tollvonása a szívembe is szurt egy vonást.

— Ennél jobbat is irhattál volna — az egész csak szó felesleg mit tartozik ez a publikumra?

Mint a kit pofonütöttek, úgy vágtam zsebre a kéziratot, de nem a megnyugvás érzetében, hanem azon erősen föltett szándékkal, hogy az ítéletet megfélebbezem. Ma be is jelentettem a tekintetes urnak az appellátát a következő indoklással.

— Ha az álarczos bálról én nem írok, úgy igenis tartozik a publikumra is, na meg te rád is szerkesztő ur! Van ugyanis egy publikumoda ki értem járja a lapot, mert én rendeltem meg neki. Ő pedig ott lesz a bálon, tehát érdeklődik iránta s möhön olvassa ezt a dolgot. Ha már most ez a cikk meg nem jelenik, úgy megszünteteti ő az előfizetést tudtán és beleegyezésén kívül. Ez tehát tartozik a publikumra.

Minden bálnak kettős a czélja: jó ténkönyv és kedélyesség. Az egyik ezélt a másika által valósitja meg, mert a kedélyesség az erkölcsi siker egyenes arányban áll az anyagi sikerrel. — Mennél látogatottabb egy mulatság, — annál kedélyesebb.

Már pedig az elvitázatlan, hogy oda sietünk legszívesebben, legtömegesebben, a hova mennél kecsgetetőbb remények esábitanak.

Vajjon jól fogok e mulatni, ez a kérdés és alapfeltétele annak, hogy a bálban részt vegyünk. Jelen esetben nincs helye a habozásnak. Nem volna okunk az aggodalomra ak-

kor sem ha egyszerű bál volna is, de még biztosabb a jókedv az álarczos bálban. — Mindenki elképzelheti mily mulatságos szokott lenni az efféle estély, nem mult még el a bál nevettető epizódok nélkül.

Egyszer volt, de nem is olyan régen és nem is az óperenciás tengeren tul egy álarczos bál. Ott történt meg ez az eset megeshetik itt is, ott is s melyet szem és fül tanutól sőt épen — a hőstől magától hallottam elbeszélni.

Jól meg termett női alak jött feléje, beszélgetett vele, majd le is ült melléje. A hölgyecske nyájassága, kedvessége annyira elragadta hősmet, hogy hévvel vallott neki szerelmet s esdően randevouzra hívta.

Megfujták a hívogatót négyesre. Ők is felelállottak s természetesen megfogták egymás kezét. Ekkor hősm olyan pecsétgyűrűt erzett a hölgy ujján, a melyent még nő kezén egyáltalában nem látott.

Azt a gyanut keltette benne-e felfedezés, hogy nem gyenge idegű nővel. Hanem férfival van ügye. Kifejezést is adott ebbeli véleményének, mire mielőtt még a dolog nyitjára jöhetett volna a rejtélyes idegen eltűnt s többé alarcsban és női kosztumban nem volt látható, ebből bizonyosan lehet következtetni hogy az illető férfi volt.

Ilyen s másféle tréfák megtörténnek más álarczos bálban ezért mondtam ezt el, hogy egyrészt titeket bájos hölgy olvasóim figyelmeztesselek az eshetőségekre, — másrészt, hogy a kedély emelése érdekében jó előre gondolkodjatok jobbnál jobb tréfákról.

Fel hát mindenki a tánczra a kinék ép-lába és meghívója van, mert a bál szigoruan zártkörű elite!

Josefa.

Egyről-másról. Vasuti lopások

vagy

hogyan lett a riporterünknek mellékjövedelme.

A közönség annyira megszokta, hogy lapjaiban mindennap legyen egy-egy rablás, vagy lopás, mely okvetlenül vasuton történjék. Ha nem vasuti, számba se jó.

Ezt egy fővárosi élelmes lap jól át érezve külön újságirót alkalmaz, a ki folyton vasuton utazik s köteles mindennap egy vasut tárcza-balesetről referálni.

Ha egyszerű lopás történik a vasuton az illető nem kap külön napi díjat, ha már rablás, akkor az elrabolt pénzösszeg mennyiségének arányában részesül az illető riporter napijában.

Ezért van aztán, hogy mostanában már lopásról keveset, de már rablásról annál többet olvasunk.

A szerkesztő hozzánk is behozta ezt a szokást s elküldötte a riportert a nagylétai vonalra.

El is utazott egy szakadegygyel, 2 hölgy cigarettával s 29 krral.

A mint ment mendegélt a vonat Nagy Léta felé, riporterünk kéjes mámorral babrált zsebében lévő 29 krajczárral.

A vonat ment mendegélt, a riporter pénzvilágba kalandozó fantáziája meg egyre magasabban röpködött, a 29 krból csinált 29 frtot, ebből 290 frtot, még tovább 2900 frt lett belőle s elérte álmai netovábbját, hogy 29000 frtja legyen.

Pardon! Dehogyan érte el, éppen abban a pillanatban, mikor már 29000 frtjéről ábrándozott, egy „elegánsan öltözött intelligensnek látszó fiatal ember“ orron vágta . . . s a riporter többre nem emlékszik.

Nagy Létán sikerült felocsudnia s rögtön zsebébe nyulva s konstata, hogy a 29 krnyi készpénze . . . 2 krral megsaporodott.

A szerencsétlen intelligens fiatal ember“ azt hitte hogy a mi riporterünk — az orrát tekintve „bécsi kereskedő“.

Aztán, hogy látta, hogy nem bécsi kereskedővel van dolga, kárpótlásul tett a zsebébe 2 krt.

Igaz hogy riporterünk orra enyit se ér meg, épen ezért a nagy lelkű 2 kr adományt a hirlapilag nyugtázzuk.

Tukó.

NAPI HIREK.

Debreczen, jan. 28.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenre küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— január 27. —

Változó Felhőzet. — Szeles. — Fagyponktörülhőmérséklet. — Keleten csapadék. —

Wlassics Gyula miniszter Debreczenben.

Soha még miniszter rejtélyesebben nem járt Debreczenben, mint Wlassics Gyula Magyarország vallás és közoktatásügyi minisztere. Bebizonyított dolog ugyanis, hogy a miniszter hacsak egy néhány órára is, de látogatásával tisztelte meg Debreczent, de — és az a legkülönösebb a dologban — senkisémet látta és senkisémet beszélt vele. Ráó Gyula kir. tan. alispán tegnapelőtt, f. hó 27-én délelőtt 11 óra tájban néhány percre elhagyta hivatali helyiségét s valamiért az iktatóhivatalba ment, szobáját azonban erre a rövid időre nem zárta be. Mire visszament, asztalán egy behajtott névjegyét talált, melyen ez volt írva:

Wlassics Gyula

val. belső titkos tanácsos, Magyarország vallás és közoktatásügyi m. kir. minisztere stb. stb.

Elképzelhető, hogy az alispánnak roppant feltűnt ez a rejtélyes dolog s utána járt annak. S a pi „ur“ a vármegye kapusa sem tudott abszolúte semmi felvilágosítást adni az esetről, pedig a megyeházán aligha történhetik az ő tudtán kívül valami. — Ő — mint elbeszélte — a megyeház hátsó udvarán volt elfoglalva és látta is, hogy egy berkocsi állott meg a kapu előtt s abból egy magas, barna, cilinderes ur szállott ki. Látta, hogy az az ur az alispán ur szobája felé tart, szükségtelennek látta tehát, hogy esetleg előjőjön utbaigazítás végett. — Gróf Degenfeld József főispán tudvalevőleg tegnapelőtt a városi közgyűlésen volt elfoglalva s mikor délután tudomására jutott a különös látogatás azonnal tudakozódott a miniszter után az egész városban, a Bik és Angolkirálynő szállodákban. — De sehoh semmi nyoma sem volt a miniszter itt-létének. — Dobieczy Sándor üzletvezetőnél is tudakozódtak, hogy külön szalonkocsiban nem érkezett-e ide valaki, de ő sem tudott semmi felvilágosítást adni. A dolog tehát nem történhetett másképp, minthogy Wlassics miniszter valahova inkognitóban átutazóban volt s miután néhány órát itt kellett töltenie Debreczenben, ezt az időt arra akarta felhasználni, hogy a főispánt és alispánt meglátogassa. Azonban véletlenül egyiket sem találhatta meg, így csak névjegyét hagyta hátra. A titkzatos miniszteri látogatás érthető izga-

tottságban tartja még most is a vármegye-házát. A miniszter különben más városban is megfordult már ily módon.

— **Istenitisztelek.** Holnap vasárnap f. hó 30-kán városunk összes templomaiban az istenitisztelek a következő sorrendben tartatnak meg: a nagytemplomban Mitrovics Gyula lelkész; a kistemplomban Csutoros Albert s. lelkész; a Kossuth utcai templomban Tóth Kálmán lelkész; Ispóty templomban Diesöfi József lelkész. A róm. kath. templomban 7 órakor Kovács Márk, 8 órakor egy piarista tanár, 9 órakor Dr. Wolafka Nándor cz. püspök szentbeszédet, Kovács Márk, fél 12 órai misét pedig Molnár Málmán tartja. Fél 3 ó. kor. tanítás tartja Dr. Wolafka Nándor cz. püspök. Litániát Kovács Márk tart, Rózsafüzér ájtatáságot pedig Dr. Wolafka Nándor végzi. — Az ágost. hitv. ev. templomban d. e. 10 órakor Materny Lajos főesperes végzi az istenitiszteleket

— **A debreczeni újságírók üdvözlöte.** Szávay Gyula a kiváló költő, győri szerkesztő, a vidéki hirlapírók országos szövetségének alelnöke, lapjában a Győri Hirlapban meg támadta az önkénteseket báli meghívójuk német szövege miatt. Ezért Karold számados kihívta Szávayt, ki a kezén könnyű sebet kapott. A debreczeni hirlapírók Szávay Gyula kollégájukat ezért a férfias és hazafias magatartásáért tegnap táviratilag üdvözlözték.

— **Monstre sajtóper.** Kenézlő (Szabolcs-megye) község volt körjegyzője Lőrinczy István ellen 1894-ik évben fegyelmi vizsgálatot indítottak, hivatalának hűtlon betöltése miatt. A volt körjegyző a Hazánk című Budapestben megjelenő lapban egy közleményt tett közre, mely elég élesen támadta meg a kenézlői polgárságot. Ezikre válasz jelent meg a Nyiregyházán megjelenő Nyirvidék című hetilap nyilttéri rovatában, mely ezikk állítólag rágalmozást tartalmazó kifejezésekkel volt telve Lőrinczy ellen, mit ő maga ellen sérelmesnek talált és ezért sajtóper indított a cikk írója ellen. A cikk szerzője Boocz Ferencz kenézlői mérnök és a következő 24 társa volt. 2. Hutka Izidor g. kath. lelkész, 3. Bartha József ref. lelkész, 4. ifj. Mató János r. kath. kántor tanító, 5. Oláh Ignác mérnök, 6. id. Mató János r. kath. kántor tanító, főbíró, 7. Bereznai Imre gőzmalmos, 8. P. Takács János főbíró pénzkezelő 9. Pávai Miklós g. kath. tanító, 10. Halmi István kovácsmester, 11. Liszt Géza állami végrehajtó, 12. Hegedüs János ev. ref. tanító, 13. Oldal Pál földmives, 14. Gyuricsák János földmives, 15. Lefkovits József bérő, 16. Lefkovits József bérő, 17. Ebner Sándor földbirtokos, 18. Bukó István földmives, törvénybíró, 19. Paraszky Barna földbirtokos, 20. Köntvényessi Emanuel r. kath. tanító, 21. Karakó Ferencz földbirtokos, 22. Schvarcz József regálébérő, 23. Klein Sámuel bérő, 24. Klein Bernát bérő, 25. Kléger Béla körjegyző. A nevezett egyének ellen rágalmozás miatt Lőrinczy sajtóper indított, melyet ma reggel fél 11 órakor kezdett tárgyalni a debreczeni kir. törvényszék sajtóbírósága. A tárgyalást Igártó Sándor elnök vezeti. — A vádlottakat dr. Benedek János ügyvéd védte. A délelőt folyamán a teljedelmes vádlevelet olvasták fel és Lőrinczyt hallgatták ki. Lapunk zártakor a tárgyalás folyik.

— **Hitelesítő közgyűlés.** A tegnap folytatólagosan és tegnapelőtt tartott közgyűlésről felvett jegyzőkönyveket a ma délelőt 10 órakor gróf Degenfeld József főispán elnöke alatt tartott közgyűlésen hitelesítették.

— **Üdvözlölet az Emke elnökének Debreczenből.** Gróf Beldi Ákost az Emke új elnökét a Hajdúvármegyei és Debreczen sz. kir. városi fiók választmánya legközelebb tartott üléséből megleghangu levélben üdvözlötte. A levél a következőképp hangzik:

27 emke

1897.

Méltóságos Elnök ur!

Azon alkalmából, hogy Méltóságodat az Erdélyrészi Magyar közművelődési egyesület, elnökül megnyerni szerencsés volt, a Hajdu vármegyei s Debreczen sz. kir. városi fióknak választmánya, nem mulasztotta el, hogy szerencsés választás felett legbensőbb örömét nyilvánítsa.

A Méltóságod érdemekben gazdag elődje által megteremtett s felvirágoztatott ezen egyesület kormánypálcáját, jobb és avatottabb kezekbe alig lehetett volna elhelyezni, mint Méltóságodéba, ki kormányzói képességének s bőles belátásának eddig is már annyi jelét adta; egyéni képességét tekintve pedig méltó utóda egyszerű elődjének.

Méltóságodban teljes biztosítékát találjuk annak, hogy míg egyfelől e társadalmi uton létesült s a tiszta hazafiúi áldozatkészség által fenntartott egyesületünk, tovább is a biztos fejlődés útján fog haladni, addig másfelől mindenkor még fog felelni ama várakozásnak melyet áldásos működéséhez az egész nemzet között.

Midőn tehát Méltóságodat, ezen új állásában, hazafiúi örömmel üdvözljük, egyúttal kérjük a mindenhatót, hogy adjon Méltóságodnak erőt és kitartást a sokfelől igénybe vett hivatal viselésére.

Kelt Debreczenben az Erdélyrészi Magyar közművelődési egyesület Hajduvármegyei s Debreczen sz. kir. városi fiókjának választmányi üléséből.

Medve Zoltán, Gróf Dégenfeld József
jegyző elnök.

— **Kinevezés.** A honvédelmi miniszter a távozó S u v i c h Jenő ezredes helyére a katonai vegyes felülvizsgáló bizottság közös hadseregbeli elnökévé M e l c z e r Ferenczet az új ezredest nevezte ki.

— **A jogász és tisztviselőkről álarczos bálja,** mely a mint mindég, úgy az idén is a legsikerültebb bálók egyike lesz, kedden este fog lefolyni a Bika szálloda nagytermében. A jelmez bárlól tévesen az a hír van elterjedve, hogy mindazok, a kik álarczban jelennek meg, rögtön meg kell ismertetni magukat és bemutatkozni a bál rendezőségnek. — E hír azonban minden alapot nélkülöz, mert amint a legilletékesebb helyről értesülünk minden jelmezes megőrizheti inkognitóját, senkinek sem kell magát demaskirozni a terembe lépéskor. Ez a téves hír ne riasszon vissza azonban senkit sem — a bálban való megjelenéstől.

— **Közigazgatási ülések.** Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága jövő havi ülését február hó 5-én tartja meg, a megyénél pedig csak 14-én lesz meg a közigazgatási bizottsági ülés.

— **Számonkérőszék.** Debreczen sz. kir. városnál holnap veszi kezdetét a számonkérőszék, a hol a tisztviselők tevékenységét vizsgálják felül. Február hó 5-én pedig a megyénél lesz számonkérőszék. — Az üléseken maga gróf D é g e n f e l d József főispán fog elnökölni.

— **A Móríczt József végrendelete.** Többször megemlékeztünk már arról lapunkban, hogy az apagyilkos M ó r i c z József végrendeletében összes vagyonát az erdélyi magyar közművelődési egyesületnek hagyta, a melynek elnöksége már át is irta a végrendelet végrehajtóhoz: dr K a r d o s Samu ügyvédhez az iránt, hogy az örökség átadása, minél rövidebb idő alatt megtörténjék. Ez elé azonban most akadály fog gördülni, mert mint értesülünk a végrendeletet p ö r r e l támadják meg. — A debreczeni Bikfalvi család, mely Mórícztnek anyai ágon rokona, — jogot formál az örökségnek őket törvényesen megillető részéhez és Szilágyi Károly ismert ügyvéd képviselésében be is adják az iránti keresetüket. — Ugy látszik tehát, hogy a Móríczt

József nevével kapcsolatban még nem egy érdekes momentum fog fölmerülni a közeli napok történetében. — Ezzel egyidejűleg meg említtük, hogy tegnap este távirati értesítés érkezett Debreczenbe arról, hogy Móríczt József holttestének exhumálása p é n t e k e n délelőtt a hivatalos kiküldöttek jelenlétében megtörtént és hogy az apagyilkos koporsóját délután a vasúthoz szállították. A t e m e t é s a debreczeni vasúti pályaudvarról holnap, vasárnap délelőtt 1/2, 11 ótákor történik meg.

— **Bucsuzó ezredes.** A dandárparancsnokká kinevezett bribiri S u v i c h Jenő ezredes pár nap múlva végkép megválik Debreczentől. A bucsu látogatásokat most teszi. Tegnap járt gróf D é g e n f e l d József főispánnal, S i m o n f f y Imre polgármesternél, K o m l ó s s y Arthur főjegyzőnél és B o c z k ó Sámuel főkapitánynál.

— **A „Debreczeni Dalegyelet“** délvidéki hangverseny körútját, a melyen a mult nyaron újabb dícsőséget szerzett Debreczennek élénk tollal megírta P é t e r Gábor a dalegyelet jegyzője s csinos alakban ki is nyomatta. — A Belgrádra vonatkozó részt szerb nyelven és ciryll betűkkel olvashatjuk a füzet végén, amivel a dalegyelet belgrádi barátai iránt érzett rokonszenvének adott kifejezést.

— **Babérkoszoru.** A zeneakadémia igazgatóját, Szotyori N a g y Károlyt tüntették ki ismeretlen tisztelőik. A nagy babérkoszort, közepén lanttal és a széles nemzetiszimű szalagokon „Szotyori Nagy Károlynak művészi jutalmul“ felirattal, tegnap kapta meg.

— **Adományok a népkönyhára.** A népkönyhára céljaira e hétdn következők újabb adakozások folytak be: Szilágyi Károly ur névnapi ünnepén, annak emlékére hogy ezelőtt 32 évvel nyert ügyvédi oklevelet 50 frt Karap Móríczt 10 frt özv. Szikszay Józsefné 5 frt özv. Bartók Imre 5 frt Jabloczay Kálmánné 2 frt N. N. 2 frt Tóth Ferenczné tanárné N. N. N. Csiky Lajosné Sass Béláné 1—1 frt 10 ros ebédék árából jan. 10—28 ig bejött 19, 90 kr. ifj. Csanak Józsefné 20 kiló liszt Friedné 1 kosár karalábé Karczag Gyula 30 liter tej. Paksy Imréné 1/2 véka paszuly Szunyogh Sándorné 1 kosár paszuly. A már közlött, kimutatásokkal kitűnik, hogy a különböző természetbeli adományokon kívül a népkönyhára céljaira 138 frt 80 kr. készpénz folyt be, ennél fogva ennek létjogosultsága már élénken kitűnik.

— **Letört bimbó.** N a g y József és neje szomorodott szívvel tudatják, hogy 2 éves kis leányuk M a r g i t k a e hó 28-án elhunyt. A korán elhunyt leányka temetése holnap délután 2 óraker lesz azt G e b a u e r temetkintézte rendezi.

— **Hal és hurka estély.** Özv. G a l a m b o s Sándorné péterfia utcán levő kis vendéglőjében (honvéd kaszárnyával szemben tiszta kezelésű martinkai bor mellett, minden pénteken h a l s z o m b a t o n pedig h u r k a estély tartatik.

— **Kérelem.** A filléregyletnek f. é. február hó 5-én tartandó tea-estélyére szóló meghívók a n. é. közönség kezei között vannak már. Mindazáltal megtörténhet, hogy egyesek tévedésből vagy hiányos címzés miatt meghívót nem kaptak. Azert teljes tisztelettel kérjük mindazokat, kik az említett okokból meghívót nem kaptak s erre igényt tartanak szíveskedjenek ez iránt az ágost. hitv. év. lelkesi hivatalhoz (Miklós u. 1905/6 sz.) fordulni. Kiváló tisztelettel Az elnökség.

— **A II-ik kerületi rendőrség** ügyforgalma az elmúlt 1897-ik évben a következő volt. Közigazgatási ügy elintéztetett 3500 darab. Kihágási 640 és községi bírósági 1880 darab. — A számonkérőszék, hogy nagy munkát kellett végezni a II-ik kerületnél. A rendőri szövetkezet mult évi jövedelme — mely szintén a 2-ik kerületi rendőrségnél kezelte 241 frtra rugott.

— **Leányok miatt.** Régi igazság, a mely mindég új marad, hogy a fehér cseléd miatt keveredik az ember a legtbő bajba. Tegnap is egy csomó ember ült a vádlottak padján a helybeli kir. törvényszéknél két leány miatt.

Az eset nem más mint az, hogy a nánási tanyán még az 1895-ik évben a két leányhoz kijárogattak a kedveseik. — ezt megtudván a cimborák utánna mentek a legényeknek és ott a tanyán jól összeverekedtek. Úgy csomó súlyos és könnyű testi sértéssé nőtte ki magát a dolog, a mely legalább az első bíróság előtt ma nyert elintézését. A törvényszéki tanács elnöke S z a l a y József, a szavazó bírák. N a g y Károly és Dr. O l á h Miklós voltak. Ügyész: Dr. G a l Endre. Védő Dr. O z o r y István ügyvéd s akadémiai jogtanár. Vádolva voltak: J ó n a Gergely, C s i s z á r Lajos M é d i Sándor V o l e n s z k y István, F i l e Gábor, S z a b ó Antal, O l a j o s Gergely, V á r a d y Imre, és B é k é s y Gábor. Jelen volt a tárgyaláson a törv. széki orvos: I s o ó János is. Most azonban még elég jól ütött ki a dolog a legények részére, mert a kir. ügyész Szabó, Olajos és Váradi ellen elejtette a vádat. A törvényszék pedig Ozory István végő meghallgatása után az előbb említett három legényen kívül még Csizsárt, Médit, Volenszkyt és Bónésit is felmentette, csak Jónát ílte el három havi fogházra és Filét ugyanannyira. A tárgyalás este 6 óraker ért véget.

— **Meghiúsult iroda feltörés.** Az éjjel 2 óraker a G e b a u e r féle érczoporsó gyár irodáját 3 idegen ember akarta feltörni, de mielőtt hozzá foghattak volna a munkához, a fakeskedő társulat N á n á s s y nevű éjjeli őre figyelmeztette a Gebauer gyaránál levő őrt C s i n c s é r t, hogy az udvarban belopódzott 3 idegen, s jó lesz az udvart körül nézni, mert a tolvajok ott lesznek elrejtözve. Meg is találták a betörőket de el fogni nem voltak képesek mert el menekültek a homokkerten keresztül.

— **Meglopta a barátját.** G y ö k é r Sándor ismeretes legény Nánáson. Igen sok jó cimborája van, köztük S z a b ó Miklós is, ki nem tett egyebet, mint G y ö k é r Sándortól mikor már teljesen lerészegedett ellopott 27 frtot. A lopott pénzzel keréket eldott és azóta senki sem látta a hősférfit. A csendőrség kutatja a tolvajt.

— **Tűzek a megyében.** Nánáson R á t h Jánosné udvarán levő 3 boglya szalma eddig ismeretlen okból kigyuladt és teljesen elégett. Földesen e hó 23-án pedig P é r e s i Lajos háza gyuladt ki. A tüzet észrevették és mielőtt a nagyobb arányokat öltött volna lokalizálták. A kár jelentéktelen.

— **Hangverseny a Margitfürdőben.** A cs. és kir. 39 gyalog ezred zenekara által f. évi január hó 30-án a margitfürdő disztermében tartandó hangverseny műsora: 1. Szerelmi telefon Polka fr. Straustól, 2. Nyitány. „Norma“ operából Bellinitől. 3. „Bécsi chic“ kzingő Mortentől. 4. Podpourri tróvator Verdítől. 5. „Indienne Revue“ Albertitől. 6. Tengeri fém keringő Ziehrertől. 7. Dunaparti Gyöngyök potpourri Kaisertől. 8. Bécs Berliin gyors polka Schneidertől. Kezdeté délután 4 óraker, vége este 6 óraker.

Színház.

* **Goldstein Számi.** Egy rég lejárt és elkopott bohózatot adtak tegnap este: A z u j b o n p o l g á r t. Azt hisszük, hogy mindenki jobb szerette volna, ha L. K o m á r o m y Mariska bájos énekébe lett volna alkalmunk gyönyörködni. De ha már műsorváltás állott be, miért Goldstein Számit rántották elő, hiszen találtak volna alkalmasabb darabot is. Különben megmutatta a tegnapi teljesen üres ház, hogy mily óriási az érdeklődés az ilyen esték iránt. Sok ilyen és — és... — Igen az előadásról kellene valamit mondani. S z i k l a y Számiját a karzat megtapsolta, S e r f ö z y Zseni tetszett, V i d o r nem tetszett, P ü s p ö k y jó volt. H a l m y meghatóan játszott, T a n a y ellenkezőleg, — S z a b ó Irma vigan, L o c s a r e k n é szomoruan. R u b o s ügyesen S z e n t e s ügyetlenül K i s s Irén nonchalanceval B a r t h a sehogysem játszottak. S—.

Virágos kert

a Debreczeni Hirlap kis olvasóinak.

Szerkeszti: Paja bácsi.

A persely.

Furcsa eset igazán
Megfejtellen talány
A Marczika perselye
Bárhogy töltik, nincs tele.
Ezüst hatos, krajczárka
Mintha dobnák a sárba,
Csak eltűnik nyomtalan.
S a nyomozás hasztalan
Már rég tele lehetne
S Marczí házat vehetne,
De mint sok ember feje;
Kong a Marczí perselye
Ez igazán különös!
Ki lehet itt a bűnös?
Marczí vagy más valaki?
A jó Isten tudja, ki.
Kérdik Marczit? nem felel,
Válasz elől elszel
S ha faggatják hosszasan
Sirva fakad hangosan
Amda egyszer egy napon
Kopogtak az ablakon
S még tessékét se várva:
Berepült egy madárka.
Berepült s ezt dalolá:
A mint szálltam fel s alá
Kint az utca szegletén
Egy szép dolgot láttam én
A karjátok hallani?
Hát elfogom mondani.

*

Utca sarkán koldus gyerek,
Késő estig ott didereg
Csupa ringy-rongy a ruhája
S nincs a ki mást adjon rája
Apja nincsen, anyja sincsen,
Nincsen ki rajta seg tsen;
És előtte száz elhalad
A mig egy két krajczár akad,
De van ám egy fiu, a ki
Nem tudna ugy elhaladni
Pénzt, kenyeret hogy ne adjon
Neki, bár ne is maradjon.
S tovább dalolt a madárka
E jó fiu itt e házba
Tisztán láttam, hogy erre mén,
Éppen ide követtem én.
Szeme barna, haja szőke,
A szive egy egész tőke,
Arany minden porczikája...
Nem a maguk Marczikája?
Apa mama összenéz
Rájönni már nem nehéz:
A Marczika persely
Mért hogy soha nincs tele?...

Utazás a szivárványhoz.

(Elbeszélés.)

Sirt, sirt az anyuska olyan keservesen,
hogy majd a szive szakadt meg bele. Mintha
az a tenger fájdalom, a mi szivében volt,
mind könnyeseppé változott volna, és a köny-
cessepek gyöngyökké... Éjjel-nappal szaka-
datlanul pergetek alá szeméből... már nem
is látott többé.

Három hete elmúlt, hogy meghalt a kis
Milike, az édes, rózsás arcú kis baba: azt
siratta édes anya.

Hiába vigasztalta édes apa:

— Nyugodj meg Isten rendelésében!

— Megszakad a szivem!

— Hiszen maradt még gyermekünk kis
fiuk!

— De nincs többé kis leányunk!

— Itt van Laci.

— De hol van Milike?

Laczi a szögletben ült és hallgatta. Ő
már hat éves volt és nagyon okos kis ember.
Elgondolkozott. Ugy képzelte, hogy ha ő kis
leány volna, akkor anyuska nem sirna any-
nyit, mert azt hinné, hogy ő Milike. — Ugy
szeretett volna odamenni hozzá, megcirógatni
és kérni:

— Ne sirj, anyuska, én jó leszek!

De nem mert.

Egyszerre eszébe jutott valami.

Kifutott az udvarra és körülnézett. Az-
tán szomoruan ballagott vissza.

— Nincs szivárvány! sutogta magában.

És ezentul mindennap felnézett az égre,
kereste a szivárványt: mig végre egy esős
délután, a mint kisütött a nap, ott látta pom-
pázni az égboltozaton azt a ragyogó színes
hidat, a melyen az angyalok járnak le az ég-
ből a földre.

Laczi örömeiben összecsapta kis kezét.

— Megyék, megyék! — kiáltotta s még
csak kalapját sem tette fel, úgy szaladt a
szivárvány felé.

— Vau, vau, — vakkantott feléje a hü-
séges Bodri kutya. — Hova mégy, kis gaz-
dám.

— Megyék a szivárványhoz, Bodri, —
mondta Laczi. — Kató néne mesélte, hogy
ha egy kis fiu átmegy a szivárványon, leány
lesz belőle. Én leány akarok lenni, hogy
anyuska ne sirjon többet!

— Vau, vau, nagyon messze van a szí-
várvány, kis gazdám! Még az óperenciás
tengeren is túl volt!

Addig megyék, a mig elérem, — felelt
Laczi bátran.

És ment. Átment a kerten, átment a
hidon, kiért a mezőre, hol a lovak legelész-
tek. Eléje futott a kis fekete csikó, a melyet
Laczi ugy szeretett.

— Miha ha, — nyerített a fekete csikó
— hova mégy, Laczika?

— Át akarok menni a szivárványon, —
hogy leány legyek belőlem.

— De ha leány leszel, nem ülhetsz a
hátamra. — Nem lehetsz majd huszár, mi-
ha-ha!

Laczikának elszorult a szive. Mindig
huszárnak készült és nagyon szerette a fekete
csikót.

— De Milike meghalt és anyuska sir,
mert nincs többé kicsiny leány, — szólt el-
gondolkozva. — Mégis átmegyek a szivár-
ványon!

És ment tovább. Szemét mindig a szí-
várvány felé fordítva, mely lassan-lassan kez-
dett halványodni.

Az erdő széléhez ért. Már fáradt is volt
egy kicsit.

— Kis Laczi, kis Laczi, állj meg, állj
meg, krr, pittypitty, — hangzott a feje
fölött.

Főlnézett. Tarka tollu Mátyás himbálta
magát az ágon.

— Állj meg, állj meg!

— Nem érek rá, — felelt Laczi, — Sie-
tek. Átmegyek a szivárványon, hogy leány
legyek belőlem!

Bucsut intett a Mátyásnak és szaporán
lépegetett tovább.

Kiért az orszáutra. Ott nagy sár volt:
kis lába majdnem bokáig belemerült a lágy,
agyagos földre. Nagyon fáradt is volt már. —
Vajjon messzire kell még mennem? — gon-
dolta magában főlnézett az égre s kereste a
szivárványt.

De hol volt? jóságos Isten hova tűnt el
az angyalok hidja? Laczika ijedten nézett
körü, futott előre, futott hátra — de a szivár-
vány nem volt sehhol.

— Bizonyosan eltévesztettem az utat, —
gondolta magában, megfordult s vitézül kez-
dett gyalogolni elenkező irányban.

De a szivárványt csak nem érte utól.
Mind jobban kezdett fáradni is; kis lába már
olig bírta.

— Egy kicsit leülök itt, — gondolta, —
és megvárom a mig ujra előkerül.

Leült az utszélére egy bokor mellé, lehaj-
totta a fejét és nyomban elaludt.

És álmában látta a szivárványt, a melyen
fehér ruhás arany szárnyu angyalok sétáltak;
ott volt köztük Milike is hófehér köntösben
és csilag ragyogott a homloka felett.

Megfogta a kezét, átvezette a szivár-
ványon és legott leányka lett belőle, épen olyan
rózsás arcú, szőke haju leányka, mint Milike
volt és édes anya, mikor meglátta, ugy meg-
örült és nem sirt soha, soha többet.

*

— Itt van, hála Istennek, itt van!

— Hallotta egyszerre, s félálomban ugy
érezte, mintha valaki fölemelné

Kinyitotta szemét. Édes apa ölében tar-
totta és aggodó arccal hajolt föléje. Laczi
valamit motyogott, ismét behunyta a szemét
és aludt tovább.

Csak akkor ébredt föl teljesen, mikor
otthon, a szobában, a lámpavilág a szemébe
sütött, s édes anya ölében tartva, próbálta le-
huzni sáros, maszatos kis cipőit.

— Ne huzd le, anyuskám, — tiltakozott
Laczi, — mert én ismét elmegyek.

— Hová mégy Laczi?

— Át akarok menni a szivárványon, hogy
legyek leányka Milike helyet. Mert én fiu va-
gyok s te mindig sirsz, anyuskám, hogy nincs
többet kicsi leány...

Anyuska átölelte Laczit nagyon, nagyon
szorosán és megcsókolta százszor, százszor.

— Többet nem fogok sirni, édes kis
fiam...

Tutsek Anna.

Nevetni való.

— Jó diák. Bandi el van ragadtatva;
jelest hozott haza a természetrajzból és első
lett ebből a tantárgyból.

— Hát mit kérdezett a tanár? — Kérdi a
papa.

— Hogy hány lába van a medvének.
Azonnal feleltem, hogy három.

— És még is te vagy a legjobb diák?

— Hogyne! A többiek azt mondták, hogy
két lába van.

— A legjobbak. Jóska látja, amint atyja
a névjegyére írja;

— Legjobb szerencsekívánataimat!

— Kinek küldi ezt? — kérdi az atyjától.

— Molnáréknak,

Nagyot néz a fiu,

— Hiszen a papa a legjobbakat már
Szabó bácsinak küldte.

Gyöngysorok.

A közeputon a boldogságnak utja,

Áldott a ki pályáját így futja,

A föld gyomrában a tűz özne meg,

A bércek ormán pedig a hideg,

Oszi
Tavas
Oszi
Tavas
Oszi
Tavas
aug-
Szept
Május
Serté

1898. janu

M ag

páronkint

król —

260

kg

klgr. Fiat

ali súlyban

zép (paron

król 65—

250 klgrig

krig II. M

ronkint 28

—53 kri

súlyból) —

páronkint

król! —4

ronkint

52— krig

súlyban)

(páronkin

król 48

DE

Gak

kétszeres

zab 6,40

—

Ele

kilónként

18—28 fr

1780 frt.

— frt.

— frt.

100 frt,

frt, pirsz

szalonna

frt' haj u

— fr

18—24 k

kr, (barn

finomabb

durva) —

)fehér kó

pan 20—

szalonna

60 kr. Lit

40—60 k

30—36 k

róleum 1

tej 10 kr

All

600 drb,

drb, elad

tatott —

Hus

borjuhus

hus 48—

—

A G

delmi ak

Nyí

nyitva va

3—6 ig.

Muz

sárnapon

—

Az

sárnap es

Károly z

—

Az

ként zen

dán a M

Közgazdaság.

Budapesti gabonafőzede.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése.

Debreczen, jan. 29.

Készáru 5 olcsóbb.

Oszi buza	11.70—11.72
Tavaszi buza	0.—0.—
Oszi rozs	8.50—8.52
Tavaszi rozs	0.—0.—
Oszi zab	6.33—6.33
Tavaszi zab	4.60—4.70
aug.—szep. tengeri	0.—0.—
Szept.—okt. tengeri	5.19—5.19

Május—juniusi 1897. Sertésplac. Budapest-Kőbánya 1898. január 29.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronkint 349 klgron felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300 260 kgr. sulyban) — krtól — klgr. Fialat nehéz (páron — 230 klgron felüli sulyban) — 65 krtól 70 — krig. Fialat közép (páronkint 250 300 klgr. sulyban) — 59 krtól 65 — krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) — 52 krtól — 53 krig. Közép (páronként 220—280 krig sulyból) — 44 krtól — 45 krig. Könnyű páronkint 220 klgrig terjedő sulyban — 3 krtól — 44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgr. felüli sulyban) — 51 krtól 52 — krig. Közép (páronkint 220—260 klgr sulyban) — 49 — krtól 50 — krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) — 47 — krtól 48 krig.

DEBRECZENI PIACZI ÁRAK.

Jan 17—18 hetivásár

Gabonaneműek: Buza 12.00—11.80 frt kétszeres 11.50—10.70 frt, árpa 5.60—5.40 frt, zab 6.40—6.20 frt, tengeri 5.90—4.70 frt, köles — frt, köleskása — frt.

Élelmiszerek és házi cikkek: Száz kilónként: Bab 8—12, burgonya 1.80 frt, borsó 18—28 frt, lenese 20—32 frt, liszt (láng) 19.40 17.80 frt. (zsemlye) 19.20—19 frt. (fehér) 18.60 — frt, (közép) — frt. (rozs) 11.60 — frt, rizskása 14—34 frt, szén (putnoki, 100 frt, (salgótarjáni) 1.50 frt, (szalon) 1.80 frt, pirszén 2.00 frt, szalonna ó 65.— frt, szalonna új 52—53 frt, szalonna sótlan — frt háj új — frt, háj ó 56—60 frt, zsír — frt. — Kilónként: Bab 8—12 kr, borsó 18—24 kr, burgonya 3 kr, kenyér (fehér) 18 kr, (barna) 15 kr, lenese 22—36 kr, liszt (legfinomabb) 20 kr, (buza finom) 19 kr, (buza durva) — kr, (rozs) 18 kr, (zsemlye) — kr, (fehér közép) — kr, (barna közép) — kr, szappan 20—24 kr, zsír (disznó) — kr, (liba) — kr, szalonna ó — kr, szalonna új 68 kr, sótlan 60 kr. Literenként: Borsó 14—16 kr, bor (6 hegyi 40—60 kr, (6 kerti) 40—60 kr, (új kerti) 30—36 kr, ecet — kr, lenese 14—16 kr, petróleum 16—24, pálinka (közönséges) 32 kr, tej 10 kr, tejfel 40 kr.

Állatvásár: Szarvasmarha felhajtott 600 drb, eladatott 500 drb; ló felhajtott 350 drb, eladatott 280 drb; juh és bárány felhajtott — drb, eladatott — drb.

Húsárak: Marhahús kilónként 36—54 kr, borjúhús 56—60 kr, juhús 32—36 kr, sertés-hús 48—60 kr.

Tájékoztató.

A Gönczy egyesület „Otthon” A kereskedelmi akadémia palotájában.

Nyilvános olvasó terem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombatom d. u. 3—6 ig.

Muzeum, a kolégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12 ig.

Zene-estélyek.

Az „Arany bika” vendéglő éttermében vasárnap esténként a Magyar testvérek és Rác Károly zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Arany-bika” kávéházban hetenként zeneestély van: hétfőn Rác Károly szerdán a Magyarok.

A „Magyar Kirdly” kávéházában hétfőn Rác Károly, minden szerdán és pénteken pedig a Kiss Béla zenekara játszik.

Az „Angol királynő” vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rác Károly játszanak.

Nyiltér.

Értesítés.

Tisztelt vevőimmel, jóakaróimmal és általában a m. t. közönséggel van szerencsém tudatni, hogy az Eisler Izidor cégéből kiléptem s ez évi február hó 1-én a helybeli piacon a Czégely házban a Raschovsky Ignác hírneves cipőgyár készítményeiből bizományi raktárt nyitok.

Az eddig irántam tanusított páratlan jó akarat és támogatásért, midőn ez uton hálás köszönetemet kifejezem. egyszersmind kérem engem új vállalatomban is szives pártfogásában részesíteni.

Debreczen, 1898. január 15.

Tisztelettel

Steiner Gyula.

Üzlet átvétel.

Van szerencsem úgy a n. é. közönséggel, mint az én régi pártfogóimmal tisztelettel tudatni, hogy a Kenyér piacon levő „Kis pipá”-hoz címzett vendéglőt átvettem s azt a mai naptól saját számlámra vezetem.

Kiváló gondot fordítottam a legeleő minőségű martinkai, érmelléki és egri vörös bor beszerzésére, melyek a legkitűnőbb minőségben tisztán kezelve kaphatók nállam. — A nap minden órájában frissen csapolt Dréher-féle Korona sör kapható s ugyanekkor felhívom a t. közönség figyelmét kitűnő magyaros konyhámról, honnan a legkitűnőbb villásreggelik, ebédek s vacsorák rendelhetők meg. — Az árak jutányosak, a kiszolgálás pontos és figyelmes.

Havi előfizetéseket (abonoma) elfogadok. A közönség régi pártfogását megköszönve, kérem, hogy ezen új helyiségemben minél nagyobb jóindulatot tanusítani sziveskedjék.

Tisztelettel

Péter Pál

vendéglője a „Kis pipá”-hoz a Kenyér piacon.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minőség: Jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September

Pflanzenweite: 15—20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss** és **valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva**, a medve ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Neustein Fülöp

cukrozott

hashajtó labdacsai

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacsok.)

SZÉKSZORULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekeres, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. ó.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan Neustein Erzsébet-pilulát. Valódi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjeggyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékiileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszer-tára
WIEN, I. Pankengasse 6

Raktár Debreczenben: Rothschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihailovits István, Tamássy Béla, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszer-tárában.

A főpiacz közepén.
irodának vagy üzlethelyiségnek
is alkalmas

szép udvari lakás kiadó.
Hol megmondja a kiadóhivatal.

**A Dr. EGGER-féle
Injectio Hamamelis Virginica**

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknek, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginica tropicus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosiilag már régen el van ismerve, úgy, hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönhető gyógyerejét 2-3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr. Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor” hoz Budapest VI., Váci-Erút 17.

Kapható Debreczenben Örvényi Ottó, Mihalevics István, Tóth Béla, Muraközy László és Rotschnek Jenő gyógyszerész uraknál.

Önkéntes árverés.

A néhai Varjas György örökösei ezennel közhírré teszik, hogy a tulajdonokat képező Csokonai-utca 1510 sorszámu ujonnan szilárd anyagból épített ház 8 évi adó mentességgel 6000 frt kikiáltási árban. Továbbá a Pályi uton levő ujosztású 16 hold föld 2000 frt kikiáltási árban folyó évi február hó 11-én délután 3 órakor a Deb. Kir. Igazságügyi palota árverési termében tartandó önkéntes árverésen eladatni fog, mely árverésre a venni szándékozók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy úgy a ház, mint a föld külön külön fog árvereztetni és tartoznak a kikiáltási ártól számítandó 5 százalék kamatpénz az árverelő bíróság kezéhez készpénzben letétbe helyezni.

Huszonyolczezer lélekkel bíró Hajdu-Böszörmény rendezett tanácsu városában a hol a jó módbau álló nagy közönség fényesen temetkezik eddig három temetkezési vállalat tisztességesen kereset es élt jövedelméből de ma egy kabzsiságból a másik két üzletet jóáért megvette s ma csak egy temetkezési vállalat van ily nagy városba tehát akinek három ezer forint pénze van sehoh sem értékesítheti jobban mint ha e helyen egy temetkezési vállalatot nyit.

Bővebb felvilágítást nyujt

Tulogdy Ferencz

kereskedő.

Gyomorbetegnek segély!

Cooper Cooper & Co L-td
London
legfinomabb eredetü
Ceylon-Teáját
árusítja az

Angol Gyarmat Társaság

Budapest V. Perczköz 4.
(a Fürdő utca és Mérleg utca között.)

Árjegyzékkel kívánatra szolgálunk.
Vidéki megrendelés fél kgr. és nagyobb mennyiségben bérmentve szállítatik.
Városunkban kapható

Katz Jakab
urnál.

Gyomorbetegnek segély!

Cognac
CZUBA-DUROZIER & Cie.
FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.
Vezérügynökség: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.
Mindenütt kapható.

A női szépség kecsességét
egyedül a jó fűző emeli!

Első magyar

orvosiilag elismert mű

mellfűző-gyár.

Goldstein Karolina

Debreczen, Fötér.

Ajánlja a legjobbnak elismert, saját gyártmányu

alkalmi-, oldal- és hasfűzőjeit.

Ezen Matinée fűző, mely m. k. szabadalommal van ellátva, saját találmányom. Számtalan orvos bizonyítja, hogy ez a fűző hivatva van némely rossz rendszer szerint készített fűző által előidézett testi betegségeknek elejét venni.

Vidéki megrendelések 6 óra alatt készülnek.

Kapas árjegyzék ingyen es bérmentve.

Nagy készlet es nagy választék.